सर्गः २ वामेतरस्तस्य करः प्रहर्त्तुर्नखप्रभाभूषितकङ्क पत्रे। सक्ताङ्गुलिः सायकपुंखएव चित्रार्पितारम्भ इवावतस्थे ॥ ३१ ॥ वाङ्प्रतिष्टम्भविवृद्धमन्युरभ्युर्ण मागस्कृतमस्पृशद्भिः। राजा स्वतेजोभिरदह्यतान्त र्भोगीव मन्त्रौषधिरुद्धवीर्य्यः ॥ ३२ ॥ तमार्य्यगृह्य निगृहीतधेनुर्मनुष्यवाचा मनुवंशकेतुं। विस्मापय न्विस्मितमात्मवृत्तौ भूपालसिंहं निजगाद सिंहः ॥ ३३ ॥

वामइति। तस्य दिलीपस्य वामादन्यः दक्षिणहस्तः सायक पुंखे वाणस्य मूले एव अवतस्थे स्थितः चित्रेण लिखितइवोत्प्रे क्षते किं० हस्तः सक्ताः लग्नाअङ्गुलयोयस्य सः किं० तस्य प्रहारं कर्त्तुः किं तस्मिन् नखानां प्रभाभिर्भूषितानि कङ्कपत्राणि यस्मिन्स तस्मिन् ॥ ३१ ॥ वाङ्किति। आत्मनः तेजोभिः राजा अन्तः मनसि अतप्यत यथा मन्त्रौषधीभ्यां रुद्धः पराक्रमोयस्य सः सर्प्पइव किं० तैः आगस्कृतं अपराधकर्त्तारं अभ्युर्णं समीपस्थं सिंहं अस्पृशद्भिः किं० सः वाक्ताः प्रतिष्टम्भेन विवृद्धः शोकोयस्य सः ॥ ३२ ॥ तमिति। सिंहः मनुष्यवाचा तं राजानं प्रति जगाद किं कुर्व्वन्सन् राजानं विस्मापयत् आश्चर्य्यं प्रापयन् सन् किं० सिंहः निगृहीता धेनुर्य्येन सः किं० तं आर्य्यैः श्रेष्ठैः गृह्यं पु० किं० मनोः वंशेध्वजं पु० किं आत्मवृत्तौ विस्मितं पु० किं० राज्ञां मध्ये सिंहवत् गरिष्ठं ॥ ३३ ॥